

РЕШЕНИЕ

№ 4180

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **724** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „Перла Парк“ ООД [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221721005719-091-001/05.08.2022 година, потвърден с Решение №177/08.11.2022 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП- [населено място], в частта, в която са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди месец 07.2017 година, месец 02.2018 година, месец 06,07,08,10.2019 година, месец 10 и месец 11.2020 година и месец 01,02,03,04,05,06,07 и 08.2021 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на ревизионния акт в обжалваните части, като по делото е доказано, че са извършени реални доставки. Искане се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят-, „Перла Парк“ ООД- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат К. редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 АПК се представлява от юрисконсулт М., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 546.2/04.10.2010 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Б. Т. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 01.10.2010 година.

Със Заповед № 2-1428/24.02.2016 година на Директор ТД на НАП- [населено място] И. И. е преназначена на длъжността Началник сектор “ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] ,считано от 01.03.2016 година.

Със Заповед № 3869/10.04.2019 година на Изпълнителен директор на НАП е наредено считано от 11.04.2019 година държавният служител А. Г., заемаща длъжността-Заместник- директор ТД на НАП- [населено място] да изпълнява длъжността Директор ТД на НАП- [населено място] за срок до назначаване на титуляр на длъжността, но не повече от 6 месеца.

Със Заповед № 4604/08.10.2019 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] К. Г. е преназначена на длъжността Директор ТД на НАП-- [населено място], считано от 08.10.2019 година.

Със Заповед № 2-1760/12.08.2020 година на Директор ТД на НАП- [населено място] С. Д. е преназначена на длъжността-Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място], считано от 25.08.2020 година.

От приложения Трудов договор е видно, че П. Л. П. е назначен на длъжността-Заместник- изпълнителен директор на НАП за неопределено време, считано от 14.05.2018 година.

Със Заповед № РД-09-2428/13.12.2019 година на основание чл.11,ал.1,т.1 от ЗНАП Директор ТД на НАП- П. отменил утвърденото със Заповед № РД-09-427/15.03.2019 година ведно с измененията разпределение на сектори и екипи от органите по приходите от Отдел “Ревизии“, Дирекция“ Контрол“ и утвърдил ново разпределение на органите по приходите по сектори и екипи/ включително ръководител на екипи в отдел „ Ревизии“ „Дирекция“ Контрол“ с месторабота [населено място] и тези с изнесено работно място в офисите в градовете С. З., Х., П., С. и К. съгласно Приложение №1 към Заповедта, измежду които и В. И. И.- Началник сектор“ Ревизии“ и Р. Б. Т.- Главен инспектор по приходите и ръководител екип.

Със Заповед № РД-09-1244/24.08.2020 година, считано от 25.08.2020 година Директор ТД на НАП-гр. П. изменил утвърденото със Заповед № РД-09-2428/13.12.2019 година разпределение на сектори и екипи на органите по приходите от отдел „Ревизии“, Дирекция“ Контрол“, като включил в сектор „ Ревизии П“ екип № 6 в [населено място] под №7 Р. С. Д.- Главен инспектор по приходите, назначена след проведен подбор и определил следния състав на екипа- Р. Б. Т.- Главен инспектор по приходите и ръководител екип и Р. С. Д.- Главени инспектор по приходите.

Със Заповед № РД-091530/30.09.2020 година Директор ТД на НАП- [населено място] определил длъжностни лица, които да изпълняват функциите на ръководител на екипи в Дирекция“ Контрол“, Отдел“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] за срок от 01.10.2020 година до провеждане на конкурентен подбор, измежду които и Р. Б. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място].

Със Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 година Изпълнителен директор на НАП – [населено място] оправомощил П. Л. П.- Заместник- изпълнителен директор на НАП

да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със Заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощие по отношение на лица, за които съгласно чл.8 от ДОПК компетентни са органите от друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК определил органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК измежду които от ТД на НАП- [населено място] И. И.- Началник сектор „Ревизии“, Р. Б. Т. главен инспектор по приходите и ръководител екип и Р. С. Д.- главен инспектор по приходите.

Със Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 година на Заместник-изпълнителен Със Заповед № РД-01-287/10.05.2021 година на Директор ТД на НАП- [населено място] е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 10.05.2021 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, които съгласно Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 година на Заместник –изпълнителен директор на НАП- [населено място], за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК измежду които и В. И. И. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] и определил техните заместници

Със Заповед № П-144/14.05.2021 година на Министър на финансите е прекратено трудовото правоотношение на П. Л. П. на длъжност- Заместник изпълнителен директор на НАП считано от 14.05.2021 година.

Със Заповед № РД-09-1979/30.09.2021 година Директор ТД на НАП- [населено място] определил органи по приходите, които да издават заповед за възлагане на ревизии съгласно чл.112 от ДОПК/ включително в случаите на връщане на преписките за издаване на нови ревизионни актове, както и заповеди за изменение на първоначално издадени заповеди за възлагане на ревизии, съгласно чл.113,ал.3 от ДОПК, да издават резолюции за възлагане извършването на проверки, които изпълняват правомощията по чл.7,ал.3 от ДОПК измежду които и В. И. И. - Началник сектор с място на работа- [населено място] и определил заместниците им.

Със Заповед № З-ЦУ-3057/11.10.2021 година Заместник- изпълнителен директор на НАП- [населено място]- Г. Д. наредил служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 година, издадена на основание чл.12,ал.6 от ДОПК да осъществяват производствата по ДОПК по отношение на лицата, посочени в Приложение към заповедта, за които компетентната ТД на НАП е съгласно чл.8 от ДОПК е ТД на НАП- С. и посочил, че контролните производства да бъдат възложени от Началниците на сектори, посочени в Заповед № З-ЦУ-1659 от 05.05.2021 година и определени от Директор ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-287/10.05.2021 година, издадена на основание чл.112,л2,т.1 от ДОПК измежду които и на жалбоподателя“ Перла Парк“ ООД ,чиято ТД е С., а ревизията да бъде извършена от ТД на екип – П..

Със ЗВР от 12.10.2021 година В. И. И. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ възложила да бъде извършена ревизия на „ Перла Парк“ ООД, определил състава на ревизиращия екип- Р. Б. Т.- главен инспектор по приходите/ ръководител на

ревизията/ и Р. С. Д.- главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – Корпоративен данък за периода 01.01.2018 година до 31.12.2020 година, ДДС за периода 01.07.2017 година-31.08.2021 година, срока, в който следва да завърши ревизията – три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 20.10.2021 година.

Със Заповед от 09.11.2021 година В. И. И. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ спрял производството по извършване на ревизия на жалбоподателя до 23.11.2021 година .

Със Заповед от 24.11.2021 година органът, възложил ревизията- В. И. И. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ възобновил извършването на ревизия на жалбоподателя считано от 24.11.2021 година и определил срок за завършване на ревизията до 04.02.2022 година .

Със Заповед за изменение на ЗВР от 02.02.2022 година, органът, възложил ревизията В. И. И. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 04.03.2022 година.

и ятна длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 04.04.2022 година.

Със Заповед от 16.03.2022 година органът, възложил ревизията В. И. И. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ спрял производството по извършване на ревизия на жалбоподателя считано от 16.03.2022 година до приключване на отпуска поради временна неработоспособност на Р. С. Д.- Главен инспектор по приходите.

Със Заповед от 14.04.2022 година органът, възложил ревизията- В. И. И. възобновила производството по извършване на ревизия на жалбоподателя, считано от 14.04.2022 година до 03.05.2022 година.

На 10.06.2022 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип-Р. Б. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията Р. С. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите съставили РД № Р-22221721005719-092-001, с която предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на жалбоподателя, като същият на дата 26.07.2022 година депозирал писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изложил несъгласието си с предложението за установяване.

На 05.08.2022 година - В. И. И. на длъжност- Началник сектор“ „Ревизии“ и Р. Б. Т. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания РА № Р-22221721005719-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.08.2022 година.

На 02.09.2022 година дружеството – жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП срещу издадения РА, а последният с Решение № 1770/08.11.2022 година отменил обжалвания РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди месец 09,месец 11.2017 година, месец 04,0,7,09 и месец 12.2018 година, месец 01,03,09,11 и 12.2019 година, месец 03,06,09 и месец 12.2020 година и по ЗКПО за 2018, 2019 и 2020 година, върнал административната преписка на органа, възложил ревизията, като указал в 30 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип, потвърдил ревизионния акт в оспорената част по ЗДДС за данъчни периоди месец

07.2017 година, месец 02.2018 година, месец 06,07,08,10.2019 година, месец 10 и месец 11.2020 година и месец 01,02,03,04,05,06,07 и 08.2021 година, оставил без разглеждане жалбата в частта по ЗДДС за данъчен период- месец 08,10 и м.12.2017 година, месец 01,03,05,06,08,10 И 11.2018 година, месец 02,04 и месец 05.2019, месец 01,02,04,05,07 и месец 08.2020 година като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази му част.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 22.11.2022 година.

По делото бе назначена съдебно- счетоводна експертиза, но поради невнасяне на определения депозит от страна на жалбоподателя, същата бе заличена.

Приложени са всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява частично основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Ревизионният акт № Р-22221721005719-091-001/05.08.2022 година в обжалваните части е издаден от компетентни органи- това е В. И. И. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП-П. орган, възложил ревизията и Р. Б. Т. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето В. И. И. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП- П. и е определена за орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрична заповед на Директор ТД на НАП- П. от 13.12.2019 година, впоследствие изменена с още няколко заповеди, както от 2020 година, така и от 2021 година. Лицето Р. Б. Т. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията при ТД на НАП- П. към датите на издаване на ЗВР, РД и РА, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип- Р. Д. е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- П. отново към датите на издаване на ЗВР и РД.

От доказателствата по делото също е установено, че лицата, включени в състава на ревизиращия екип с нарочна Заповед от 05.05.2021 година на Заместник- изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК изрично са посочени като лица по отношение на които не се прилагат разпоредбите на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК. Разпоредбата на чл.12,ал.6 от ДОПК изрично сочи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на

цялата страна независимо от компетентността по чл. 8. По отношение на ревизиращия екип е налице такова изрично оправомощаване от страна на Заместник-изпълнителен директор на НАП. Наред с това е установено, че Заместник-изпълнителен директор на НАП изрично е оправомощен от страна на Изпълнителен директор на НАП с нарочна Заповед да определя органи по приходите, за които правилата на чл.7 и чл.8 от ДОПК не важат. Установено е още, че лицето П. Д. към датата на оправомощаването от страна на Изпълнителен директор на НАП-19.04.2021 година и към дата 05.05.2021 година е заемал длъжността-Заместник-изпълнителен директор на НАП. От доказателствата по делото е установено, че лицето Р. Б. Т. е определена от Директор ТД на НАП- П. за ръководител екип/ въз основа на проведен конкурентен подбор/ а не по силата на закона/, посочена е също като ръководител екип в Заповедта на Заместник-изпълнителен директор на НАП като ръководител екип и лицето Р. Д. също е посочен в Заповедта на Заместник- изпълнителен директор на НАП като орган, който може да осъществява правомощията си на територията на цялата страна. Наред с това е установено, че лицето Г. Д. е бил назначен за Заместник – изпълнителен директор на НАП и е установено, че с Трудов договор №УП-147/14.05.2021 година Г. Д. е назначен на длъжността Заместник- изпълнителен директор на НАП- [населено място], считано от 14.05.2021 година за неопределено време, а със Заповед № П-144/14.05.2021 година на Министър на финансите е прекратено трудовото правоотношение на П. Л. Д. на длъжност- Заместник изпълнителен директор на НАП считано от 14.05.2021 година. На съда е служебно известно, че със Заповед ЗЦУ—ОПР-9/21.05.2021 година Изпълнителен директор на НАП оправомощил Г. Д.-Заместник-изпълнителен директор на НАП- [населено място] да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният Териториален директор да командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в КТ, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със Заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл.8 от ДОПК са компетентни органи на друга териториална дирекция, включително за части от работното време без промяна на мястото на работа.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година-органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От доказателствата по делото също е установено, че лицата, които са участвали в ревизионното производство са притежавали квалифициран електронен подпис.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизирания данъчен

субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начинете на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано, че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса- аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 /

22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслажда върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

„Друг извод не следва от сезиращата функция на ревизионния доклад и свързаните с момента на издаването му срокове, тъй като уведомяването на органа, възложил ревизията, не е правопораждащ факт за възникването на компетентността за издаването на ревизионния акт. Тя не произтича от ревизионния доклад, а е нормативно установена и персонално определена, поради което пороците на ревизионния доклад не рефлектират върху валидността на ревизионния акт. В качеството си на процесуален акт ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#), но не и толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА

Ревизионният доклад е подписан от двамата органи по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, а дори и да не е подписан от всички участващи в

ревизията органи по приходите, то това не може да обуслови нищожност на издадения ревизионен акт, защото пак в същото Тълкувателно решение е изрично е посочено, че съгласно чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК изискването за подписване на ревизионния доклад от неговите съставители е задължителен реквизит на ревизионния доклад от външна страна, т.е. част от нормативно установените изискванията за форма на ревизионния доклад. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, която предвижда, че ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, не дерогира систематично предхождащата я норма на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК, включваща сред задължителните реквизити на ревизионния акт наличието на мотиви за издаването му. И двете разпоредби са част от чл. 120 ДОПК, озаглавен „Съдържание на ревизионния акт“, а това сочи, че ревизионният доклад също е част от нормативно изискуемото се съдържание на ревизионния акт. При наличие на порок в законоустановената форма, изразяващ се в липса на мотиви, опорочаването също не е толкова съществено, че да се приравни с пълна липса на форма, а оттам и на волеизявление, поради което отново не мотивира извод за нищожност на издадения ревизионен акт. Горното обосновава заключението, че не е налице нищожност на ревизионния акт, ако в ревизионния доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили“

. При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното. На следващо място, доказателствената тежест за установяване на положителен факт, какъвто е наличието на реално осъществена доставка пада само и единствено върху жалбоподателя, защото той от този положителен факт черпи изгодни за себе си правни последици. Липсата на реално осъществена доставка е отрицателен факт и органите по приходите нямат задължение да го доказват.

При издаване на РА са спазени частично материално- правните разпоредби на ЗДДС .

От доказателствата по делото е установено, че за данъчен период месец 07.2017 година доставчикът „ Глобал Инвест 94“ЕООД е издал в полза на жалбоподателя една данъчна фактура с предмет услуга- частичен ремонт на покрив I част. В хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя, че ненамирането на адреса за кореспонденция на доставчика, не води до извод, че не е налице реално осъществена доставка, защото [Законът за счетоводството, както и ЗДДС](#) и свързаните с него нормативни актове по прилагането му изискват от търговските субекти да документират по съответен начин извършваната от тях стопанска дейност. Това от своя страна означава, че при извършването на насрещна проверка на доставчик в рамките на данъчната ревизия, той следва да представи всички документи, удостоверяващи извършената от него стопанска дейност. Не намирането на адрес на представител на доставчика,

респективно не представяне на поисканите по реда на [ДОПК](#) документи поражда възможността органът по приходите да приеме, че те не съществуват и да преценява само събраните в производството доказателства - [чл. 37, ал. 4 от ДОПК](#), какъвто е и про“ булстрад виена И. Г.“ и тцесният случай и непредставянето на никакви доказателства за реалността на доставките, както и за счетоводното им отразяване води до извод, че доставките не се реални.

Фактурата е във връзка със сключен Договор за ремонт на покирв-1-ва част от 26.07.2017 година на стойност 4120 лева без ДДС, със срок на изпълнение 30.07.2017 година, като изпълнителят – доставчик поел задължение да извърши за своя сметка всички работи, предмет на договора и възложената услуга се счита за изпълнена след издаден документ – фактура. Към Договора е приложен Количествено стойностна сметка № 116/ за установяване на извършеното и изплащането на натурални видове строителни и монтажни работи на обект “Околовръстен път“ № 36 на 28.07.2017 година и след извършване на проверка на място от двете страни е установено, че подлежат на заплащане на натурални видове СМР- каменна вата, OSB плоскости, хидроизолация без посипка и дюбели върху хидроизолация, монтаж на шина със самонареждащи винтове, полагане на хидроизолация с посипка, заваряване на борд ламарина с винтове и почистване на покрива. От страна на жалбоподателя е представен Протокол от 26.07.2017 година на ЗАД“ Булстрад Виена Иншуранс Груп“ и „Токуда Банк“ АД, с който е констатирано, че на 25.07.2017 година по сведение на застрахованите е установено проникване на вода на покрива на сградата, на която са нанесени повреди по стени и тавани на помещенията на последния етаж, като причината е буря, валежи от дъжд и силен вятър и необходимо възстановяване на площ от 50%.

Но нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят представи доказателства, че на него е възложено извършването на ремонта на покрива, а той от своя страна да е възложил ремонтването на покрива на доставчика, няма и доказателства как при липсата на какъвто и да е трудов потенциал/ през посочения период същият няма наети лица на трудов договор, нито такива на граждански договор, които да извършат ремонта на покрива, няма и доказателства откъде доставчикът е закупил материалите, как ги е доставил до обекта, необходим за извършване на ремонта на покрива, какви материали са използвани, кои лица са осъществили ремонта на покрива, от кого са приети извършените ремонтни работи, няма доказателства за включване на фактурата в СД и в Дневника за продажби, няма доказателства за осчетоводяването на фактурата от доставчика. Наред с това, няма доказателства какви финансови средства е осигурил жалбоподателят, няма и представена оферта, въз основа на която е извършен ремонтът и одобрен от страна на възложителя. Следва да бъде посочено, че наличието на договор е индиция за възникнали договорни отношения, но не и за реално осъществена доставка. Наред с това, обстоятелството, че жалбоподателят надлежно е осчетоводил в счетоводството си фактурата със съответно взети стопански операции, не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това на кое място и къде доставчикът е упражнявал дейността си, разполагал ли е с техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките Според [чл. 12, ал. 1 от ЗДДС](#), облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на [чл. 6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#), когато е извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. Начисляването на данъка се извършва от доставчика, който е регистрирано лице за всяка извършена от него облагаема доставка на стока или услуга според [чл. 86 от](#)

ЗДДС. Съгласно [чл. 25, ал. 2 от ЗДДС](#), данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена, / респективно е прехвърлена собствеността на стоката - чл.25, ал.1 от ЗДДС.

Представянето на данъчна фактура не може да доведе до извод, че нещо реално е доставено от този доставчик. Това е така, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчен събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма свързва пораждането на определени правни последици. И при новия и при отменения ЗДДС въпросът за реалността на доставката е от първостепенно значение за да възникне правото на данъчен кредит за получателя по доставката да ползва право на данъчен кредит. Такава е практиката на С.- не се споделя тезата, че само издаването на фактура е достатъчно, за да се признае правото на данъчен кредит. Наред с това, предмет на доставките е услуга. Съгласно [чл. 25, ал.1 от ЗДДС](#) данъчното събитие възниква на датата, на която стоката е предадена на получателя или услугата е извършена. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят представи доказателства за реалното извършване на доставките, кои лица са извършили доставките, липсват доказателства на коя дата какво е извършено / предвид изключително краткия срок от сключването на договора до приемането на извършените работи и площта, която следва да бъде отремонирана. Договорът е сключен на дата 26.07.2017 година, а фактурата е издадена на дата 28.07.2017 година и тук само издаването на данъчна фактура не е и не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка, като нито жалбоподателят, нито доставчикът представиха каквито и да било доказателства съпътстващи доставките, от които може да се установи доставката и какво е предоставено по договора като изпълнение. За да възникне правото на данъчен кредит по смисъла на чл.68 от ЗДДС за получателя по доставката, то следва да са налице всички визирани в тази норма предпоставки, в това число и доставчикът да бъде регистрирано по смисъла на ЗДДС лице. В конкретния случай няма никакви доказателства за реалността на доставките.

Всичко това сочи на законосъобразно отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя от страна на органите по приходите и ревизирианият данъчен субект не можа да обори извода на органа по приходите за липса на реално осъществена доставка по тези фактури, издадени от този доставчик, при което съвсем законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по тази процесна фактура. За да възникне правото на данъчен кредит съгласно [чл. 68 и сл. от ЗДДС, то следва да бъдат изпълнени визираниите в нормата на члр.68 и 69 от ЗДДС предпоставки и най-вече да е доказано наличието на реално осъществени доставки на стоки и услуги по смисъла на \[чл. 6\]\(#\) и \[чл. 9 от ЗДДС\]\(#\). По силата на чл.68, ал.2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. В тази насока юридическият факт, с който законът свързва задължението на доставчика за начисляване на ДДС от друга страна възниква правото на данъчен кредит за получателя по доставката и възникването на данъчно събитие. Последното според легалната дефиниция на чл.25, ал.1 от ЗДДС представлява доставка на стоки и услуги, извършени от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът по чл.16. По силата на чл.6, ал.1 от ЗДДС доставка на стоки по смисъла на този закон е прехвърлянето на собственост или друго вещно право върху стоката. Данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена / чл.25, ал.2 от ЗДДС. В чл.25, ал.6 от ЗДДС е посочено, че на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по този закон става изискуем за](#)

облагаемите доставки и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли, като при липса на данъчно събитие за данъчно задълженото лице не възниква нито задължение за начисляване на данъка, нито право на приспадане на данъчен кредит, а при липса на доставка между доставчика и жалбоподателя, то липсва и основание за включване на данъка в СД. От друга страна неправомерното начисляване на данъка по смисъла на чл.70,ал.5 от ЗДДС е налице, когато не е осъществена доставка на стоки или услуги по смисъла на чл.6 и чл. 9 от ЗДДС, а от там лицето, което го е начислило и посочило в СД няма право на данъчен кредит и го дължи. На тази плоскост, законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тази фактура в размер на 824 лева и са включили начисления без основание ДДС като дължим от страна на жалбоподателя. Законосъобразно е начислена лихва за забава при несвоевременното внасяне на данъка на основание чл.70,ал.5 от ЗДДС и във връзка с чл.175 от ДОПК по порцесната фактура в размер на 403,11 лева.

В този смисъл е и тълкуването на чл. чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, дадено в практиката на СЕС. Съгласно т. 33 от Решение на Съда на ЕС по дело C-285/11 правото на приспадане по принцип не може да се откаже, ако се установи, че доставките са реално осъществени и предметът им е използван впоследствие в извършваната от данъчно задълженото лице облагаема дейност. По силата на т. 31 и т. 32 от цитираното Решение преценката за наличие на условията за възникване на правото на данъчен кредит се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. Данъчно задълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност.

За данъчен период месец 02.2018 година.

За този данъчен период, жалбоподателят не е декларирал никакви доставки, нито има ползван данъчен кредит по каквито и да било фактури. В РД и РА също няма обсъждани доставки за този период, нито има установявания, като с РА е установен резултат за внасяне в размер на в размер на 3259 лева, без да е ясно от къде произлиза този резултат за внасяне. Ревизионният акт е потвърден от страна на Директор на Дирекция ОДОП и за периода месец 02.2018 година, без да констатирано, че през този период жалбоподателят не е извършил никакви доставки още по- малко от страна на двамата доставчици "Инарт Вижън" ЕООД и "Атлант Строй" ЕООД, които обаче не са издали данъчни фактури през месец 02.2018 година, а през месец януари 2018 година. Но в този период месец януари 2018 година с РА не е установено задължение по ЗДДС и в тази част жалбата срещу РА по административен ред е оставена без разглеждане от страна на Директор на Дирекция ОДОП, като в съдебното производство се обжалва РА в частта , в която е потвърден от Директор на Дирекция ОДОП и съдът не притежава правомощия да изменя РА, който не се обжалва пред съда и да установява задължения за друг период, който не е предмет на съдебна проверка. В този смисъл Ревизионният акт за данъчен период месец 02.2018 година, с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 3259 лева главница и лихва в размер на 1453,09 лева общ размер 4712.09 лева.

За данъчен период месец 06, 07,08.2019 година доставчикът „ Зиндер“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 14 броя данъчни фактури/ подробно описани в РД

по номер, дата, данъчна основа и ДДС всички с предмет плащане по Договор. Отново в хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК, като от страна на жалбоподателя са представени 14 броя Договори за СМР и Протоколи за извършени СМР етаж кота-7,60метра -14 броя, които са идентични. По силата на договорите изпълнителят поел задължение за извършените на всеки подобект дейности да се издава Протокол образец 19 за извършени СМР, като е договорено, че разплащането се извършва в брой или по банков път, като изпълнителят поел задължение да извърши описаните в договорите дейности в срок от 90 работни дни, като има право да получи част от уговореното в договора възнаграждение, а изработеното по договорите е договорено да бъде с материали на изпълнителя, като транспортните разходи са за сметка на изпълнителя, както и всички разходи по придвижване и експлоатация на пътна или друг вид техника и машини е за сметка на изпълнителя. Представените Протоколи образец 19 са за извършени СМР етаж кота -7,60 на обект „Обществена сграда Перла парк“, като в тях са установени най-различни видове СМР- крепежни елементи, стенна конструкция, доставки и монтаж на ПВЦ дограма, индустриални секционни врати и монтаж, отнемане на хумусен слой, почистване на терен от растителност, полагане на основа за хидроизолация, битумен грунд, измиване на стъклена фасада, асфалтиране паркинг, покрив малка сграда, изготвяне на технически проект, ръчно подравняване на изкоп, уплътняване на дъно, изкоп с трамбовка, като протоколите са с дата през 2020 година, а не през 2019 година, което сочи, че те са създадени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя за нуждите на ревизионното производство, като същите по никакъв начин не могат да обусловят реално осъществяване на СМР от този доставчик, още повече, че през ревизираните периоди, доставчикът не е имал наети никакви лица на трудови договори или пък такива на граждански, за да осъществи този голям обем СМР, които освен трудов потенциал изискват и наличие на техника, машини, съоръжения и оборудване, позволяващо им да осъществят доставките-СМР. Не са представени никакви доказателства за това кога, на кои дати кои лица от доставчиците се извършили СМР, на кои обекти, откъде са закупени материалите, необходими за извършване на доставките, кога и как са транспортирани до обектите, с какъв транспорт – собствен или нает. Наред с това фактурите не отговарят на изискванията за натурално и стойностно изражение на стопанските операции, в тях предметът е посочен като Плащане по договор, без да е конкретизиран договорът, за който се отнася. Въпреки, че бе назначена съдебно-счетоводна експертиза поради невнасяне на депозита същата бе заличена и жалбоподателят не можа да обори извода на органа по приходите за реалност на доставките. И тук наличието на договори, приемо-предавателни протоколи и простото издаване на данъчни фактури, както и счетоводното отразяване на доставките от страна на жалбоподателя не могат да доведат до извод за реално осъществена доставка, тъй като жалбоподателят не представи цялата релевантна информация, съпътстваща доставките и обуславяща реалността на същите, при което законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези 14 фактури от този доставчик и са начислили лихва за забава.

За данъчен период месец 10.2019 година, доставчикът „Линд БГ“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 7 броя данъчни фактури / отново подробно описани в РД по дата, номер, данъчна основа и ДДС. Този доставчик отново не е намерен на адреса за кореспонденция в хода на ревизионното производство, като искането за представяне на документи и обяснения е връчено по реда на чл.32 от Д.. Всички

фактури са с предмет СМР по договор, като и тук са представени 7 броя договори-идентични за СМР, съпороводени с Протоколи- образец 19 за извършени СМР на етаж кота- 7,60 метра-7 броя, като е договорено, че разплащането се извършва в брой или по банков път, като изпълнителят поел задължение да извърши изработеното по договорите и е договорено да бъде с материали на изпълнителя, като транспортните разходи са за сметка на изпълнителя, както и всички разходи по придвижване и експлоатация на пътна или друг вид техника и машини е за сметка на изпълнителя. Представените Протоколи образец 19 са за извършени СМР етаж кота -7,60 на обект „ Обществена сграда -Перла парк“, като в тях са установени най-различни видове СМР- измиване на стъклена фасада, измиване на фасада, стени, демонтаж на повредена покривна изолация, полагане на основа за хидроизолация, полагане на битумен грунд и други , като отново протоколите са от 2020 година и са създадени само и единствено за целите на ревизионното производство, при което е безспорно, че те са създадени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя за нуждите на ревизионното производство ,като същите по никакъв начин не могат да обусловят реално осъществяване на СМР от този доставчик., още повече, че през ревизираните периоди не е имал наети лица нито на трудови договори, нито пък такива на граждански, за да осъществи този голям обем СМР, които освен трудов потенциал изискват и наличие на техника, машини, съоръжения и оборудване, позволяващо му да осъществи доставките – СМР. Не са представени доказателства за това кога, на кои дати кои лица от доставчиците се извършили СМР, на кои обекти, откъде са закупени материалите, необходими за извършване на доставките, кога и как са транспортирани до обектите, с какъв транспорт – собствен или нает. Наред с това фактурите не отговарят на изискванията за натурално и стойностно изражение на стопанските операции, в тях предметът е посочен като- Плащане по договор, без да е конкретизиран договорът, за който се отнася. Въпреки, че бе назначена съдебно- счетоводна експертиза поради невнасяне на депозита същата бе заличена и жалбоподателят не можа да обори извода на органа по приходите за реалност на доставките. И тук наличието на договори, приемо-предавателни протоколи и простото издаване на данъчни фактури, както и счетоводното отразяване на доставките от страна на жалбоподателя не могат да доведат до извод за реално осъществена доставка, тъй като жалбоподателят не представи цялата релевантна информация, съпътстваща доставките и обуславяща реалността на същите, при което законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези 7 фактури от този доставчик и са начислили лихва за забава.

За данъчен период месец 10.2020 година, месец 11.2020 година, месец 01,02, и месец 03.2021 година доставчикът „ София тен“ ЕООД е издал в полза на жалбоподател 18 броя данъчни фактури, отново подробно описани в РД по номер, дата , данъчна основа и ДДС с обща данъчна основа 140 500 лева и ДДС в размер на 28 100 лева. Отново този доставчик в хода на ревизионното производство не е немарен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. От страна на жалбоподателя са представени заверено копие на фактурите и 15 броя Договори за СМР, които отново са идентични и за извършените за всеки подобект дейности се издава Протокол образец 19 СМР етаж кота 7,60метра-7 броя, като е договорено , че разплащането се извършва в брой или по банков път, като изпълнителят поел задължение да извърши описаните в договорите дейности в срок от 90 работни дни, като има право да получи част от уговореното в договора възнаграждение, извършено в брой или по банков път, като изпълнителят поел задължение да

извърши договореното с материали на изпълнителя, като транспортните разходи са за сметка на изпълнителя, както и всички разходи по придвижване и експлоатация на пътна или друг вид техника и машини е за сметка на изпълнителя.. Представените Протоколи образец 19 са за извършени СМР етаж кота -7,60 на обект „ Обществена сграда -Перла парк“, като в тях са установени най- различни видове СМР-шпакловка на гипсокартон по стени, боядисване с латекс, доставка и монтаж на универсална врата, демонтаж и изграждане на преградни стени от гипсокартон , доставка и монтаж на ламинат, изграждане на стени сухо строителство , СМР на етаж кота+0,00 м, настилки с теракот , доставка на тоалетни за инвалиди, автоматични прекъсвачи и други.

Но наличието на фактури и договори не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка, както и осчетоводяването на фактурите от страна на жалбоподателя в счетоводството си със съответно взети стопански операции не могат да обусловят реалност на доставката, защото и тук не е ясно как при липса на каквата и да било техническа, материална и кадрова обезпеченост този доставчик е извършил различни и многобройни по вид СМР, не е ясно откъде е закупил необходимите материали, кога и как са доставени на въпросния обект на жалбоподателя , като последният не представи цялата релевантна информация относно доставката, а фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция – като посоченото СМР по договор по никакъв начин не може да се обвърже с конкретен договор, при което и тук законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик и са начислили лихва за забава .

За данъчен период месец 04,05,06,07 и месеца 08.2021 година доставчикът „ Ай М.“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 17 броя данъчни фактури с предмет СМР по договор с обща данъчна основа 95000 лева и ДДС в размер на 19000 лева. И тук този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция в хода на ревизионното производство, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Не са представени нито договори за СМР, нито протоколи, нито пък фактурите отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, при което не е ясно какво и кога е доставено, и кога и къде са извършени СМР, на кой обект на жалбоподателя, при което законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по тези фактури и е начислена лихва за забава.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е частично основателна и в негова полза следва да се присъдят разноски съобразно с уважената част от жалбата. Жалбоподателят е представляван от адвокат, но по делото липсва представен Договор за правна защита и съдействие, от който да се установи какво е договорено и каква е заплатено. Представената фактура за авансово плащане не може да бъде основание за присъждане на възнаграждение, защото от нея не е ясно какво е договорено и какво е заплатено. С оглед на това в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 2,60 лева съобразно с уважената част от жалбата.

В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение съобразно с отхвърлената част от жалбата, но преди да бъде определен размерът на разноските, следва да се определи юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.8,вр, с чл.7,ал.2,т.4 от Наредбата за минималните

адвокатски възанграждения- при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. - 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв. Интересът по РА е в размер на 90 539,65 лева/ потвърдената част от РА/ и полагащото се възнаграждение на юрисконсулта възлиза на 7893,17 лева, а с оглед отхвърлената част от жалбата на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 7 482,37 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА „Перла Парк“ ООД [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221721005719-091-001/05.08.2022 година, потвърден с Решение №177/08.11.2022 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП- [населено място], в частта, в която са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди месец 07.2017 година, месец 06,07,08,10.2019 година, месец 10 и месец 11.2020 година и месец 01,02,03,04,05,06,07 и 08.2021 година, с които са установени задължения по ЗДДС в размер на 85 827,56 лева- главница и лихви.

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221721005719-091-001/05.08.2022 година, потвърден с Решение №177/08.11.2022 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП- [населено място], в частта, В КОЯТО СА УСТАНОВЕНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ПО ЗДДС ЗА ДАНАЧЕН ПЕРИОД МЕСЕЦ 02.2018 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 3259 ЛЕВА8 ГЛАВНИЦА И ЛИХВИ в размер на 1453,09 лева/ общ размер на задължението -4712,09 лева/.

ОСЪЖДА „ ПЕРЛА ПАРК“ЕООД ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 7 482,37 ЛЕВА – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ СЪОБРАЗНО С ОТХВЪРЛЕНАТА ЧАСТ ОТ ЖАЛБАТА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА „ ПЕРЛА ПАРК“ ЕООД ГР. С. СУМАТА ОТ 2,60 ЛЕВА РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО СЪОБРАЗНО С УВАЖЕНАТА ЧАСТ ОТ ЖАЛБАТА, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

